

Božomila Avčin Dugačnik, Katarina Nežek, Nadija Furlan Loršek, Jana Gobjanović Pušga, Marilena Huzmek, Nehani Alenka Lenarčič Jeršek, Sonja Miculini, Neda Dobovišek, Marijeta Džurman, Zvezdana Čigjarski

Neda Dobovišek, roj./née Oblak
Bugojno, 1909 – Ljubljana, 1992

Zasebni arhiv družine Konte

Neda (tudi Nedeljka) Dobovišek se je po diplomi na realni gimnaziji v Banjaluki leta 1928 vpisala na Tehniško fakulteto v Ljubljani, kjer je junija 1935 diplomirala kot kulturnogeodetska inženirka in s tem postala prva ženska s tem nazivom pri nas. Že naslednje leto se je zaposlila na Kraljevi banski upravi Dravske banovine na odseku za ceste tehničnega oddelka. Leta 1938 je sočasno delala kot asistentka na Tehniški fakulteti v Ljubljani, dve leti kasneje pa je začela tudi s terenskim delom. Vse svoje poklicno življenje je posvetila projektiranju cestnega omrežja v Sloveniji. Zaradi sodelovanja z OF je bila junija 1944 internirana v žensko koncentracijsko taborišče Ravensbrück, kjer je dočkala konec vojne in se avgusta 1945 vrnila v domovino. Že naslednje leto je nastopila službo pri podjetju Slovenija projekt Ljubljana. Aprila 1947 so se projektanti cest odcepili od tega podjetja in ustanovili novega, Slovenija ceste, nato pa leta 1952 še podjetje Projekt nizke gradnje Ljubljana, kjer je Neda delala vse do upokojitve leta 1965. Marca 1957 je bila vpisana v seznam projektantov, pooblaščenih za gradbeno projektiranje, kar ji je omogočilo samostojno vodenje projektov. Kljub temu je kot projektantka ostajala pretežno anonimna. Med pomembnejšimi projekti, pri katerih je izpričano sodelovala, je bila gradnja avtomobilske Ceste bratstva in enotnosti med Ljubljano in Zagrebom, ki je bila ob prisotnosti takratnega predsednika Jugoslavije Josipa Broza Tita slovesno odprta 23. novembra 1958.

After graduating from the secondary technical school in Banja Luka in 1928, Neda (Nedeljka) Dobovišek enrolled at the Faculty of Technology in Ljubljana, where she graduated in cultural geodetic engineering in June 1935 and became the first woman to hold this title in Slovenia. Already the following year, she was employed at the Royal Ban's Administration of the Drava Banate in the Roads Section of the Technical Department. In 1938, she simultaneously worked as an assistant at the Technical Faculty in Ljubljana, while two years later, she also started working in the field. She devoted her entire professional career to designing the Slovenian road network. In June 1944, she was interned in the Ravensbrück women's concentration camp for her collaboration with the Liberation Front, where she lived to see the end of the war and returned to her homeland in August 1945. As early as the following year, she started working for the Slovenija projekt Ljubljana company. In April 1947, the road designers separated from this company and established a new one called Slovenija ceste. In 1952, the company Projekt nizke gradnje Ljubljana was established, where Neda worked until her retirement in 1965. In March 1957, Neda was included on the list of authorised construction design engineers, which enabled her to manage projects independently. Nevertheless, she remained largely anonymous as a design engineer. Among the most crucial projects in which she is known to have played a prominent role was the construction of the so-called Brotherhood and Unity Highway between Ljubljana and Zagreb, which was inaugurated on 23 November 1958 in the presence of Josip Broz-Tito, the President of Yugoslavia at the time.

Dela (izbor) / Works (selection)

- Sodelovanje pri idejnem načrtu avtoceste Ljubljana–Zagreb / Participation in the conceptual design of the highway between Ljubljana and Zagreb, dokončana / finished 1958
- Nadzor odseka avtoceste Brežice–Bregana / Supervision of the highway section between Brežice and Bregana
- Nadzor gradnje 3-kilometrskega odseka ceste v Mali Loki pri Trebnjem / Supervision of the construction of the three-kilometre section of the road in Mala Loka near Trebnje
- Sodelovanje pri projektiranju cestnega odseka čez Črni kal / Participation in designing the road section through Črni kal
- Sodelovanje pri vseh večjih projektih podjetij, pri katerih je bila zaposlena v obdobju 1946–1965 / involvement in all the major projects of the companies she worked for between 1946–1965

Zasebni arhiv družine Dobovišek

Študentje gradbeništva na Tehniški fakulteti v Ljubljani: Alfonz Dobovišek (levo) in Miloš Kraigher (na sredini), ok. 1935

Neda Oblak se je leta 1936 poročila z gradbenim inženirjem Alfonzom Doboviškom, kasneje direktorjem Železniškega gradbenega podjetja. Inženir Miloš Kraigher je bil po vojni njen nadrejeni, ki jo je pri njenem delu vseskozi močno podpiral. Kljub temu so Nedo razlike med moškimi in ženskami v plačilih in položajih v gradbeništvu nenehno bolele.

Zasebni arhiv družine Dobovišek

Novozgrajeni cestni odsek pri Brežicah, ok. 1958

Neda Dobovišek je nadzirala gradnjo odseka avtomobilske ceste Brežice–Bregana, enega največjih cestno gradbenih projektov v nekdanji Jugoslaviji.

Diploma Tehniške fakultete v Ljubljani, 1935

Neda Oblak je diplomirala leta 1935 kot ena prvih študentk v svojem letniku, s čimer je postala tudi ena prvih diplomiranih gradbenic pri nas.

Zasebni arhiv družine Konte

Neda Dobovišek na delovnem mestu v banski upravi, ok. 1939

Neda je svojo kariero inženirke in projektantke začela na Kraljevi banski upravi Dravske banovine.

Gradnja ceste Videm–Krško, 1960

Usklajevanje poklicnega dela in družine je Nedi Dobovišek predstavljalo velik izziv, ki ga je uspešno reševala tudi tako, da je na terensko delo pogosto vzela svoja otroka.

Zasebni arhiv družine Konte